

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ Κ Η'.

ΑΡΙΘ. 14

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἑξήκ. ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσά..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

τῶν ἁγίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν παθῶν καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἡ μήτηρ Ἐκκλησία νουθεσίας ἀπ' ἀμβωνος ἀπέτεινε πρὸς τοὺς πιστοὺς. Φοιτῶσιν εἰς τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν ναοὺς οὗτοι καὶ δοξάζουσι τὸν τὴν χοϊκὴν ἡμῶν μορφήν λαβόντα Θεὸν, ἀναστραφέντα τοῖς ἀνθρώποις, διακονήσαντα τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ καὶ θεώσαντα τὴν τεθνηκυῖαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν. Δοξάζουσιν ἐν τοῖς ναοῖς τὸν τὸ κράτος τοῦ θανάτου λύσαντα καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ ζῶν ἐν τοῖς ἐν μνήμασι χαρισάμενον. Ὑμνοῦσι μετὰ τῶν ἱερῶν ὑμνωδῶν τὴν ἀρρητον συγκατάβασιν τοῦ ζῶντος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα νέαν χορηγήσαντος καὶ τὸν κατὰ τοῦ θανάτου παιᾶνα τὸν νικητήριον μέλπουσι πρὸς τὸν καταρτιζόμενον ἐκ στόματος θηλαζόντων νηπίων αἶνον. Καὶ οὗτοι μὲν ἐκ συννηθείας ἀπὸ πατέρων καὶ μητέρων εὐσεβῶν παραδοθείσης, ὀλίγοι δὲ κατ' ἐπίγνωσιν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς θειότητος τῶν ἁγίων τούτων ἡμερῶν πληροῦσι τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν ναοὺς. Ἐκεῖνοι καὶ οὗτοι δύνανται νὰ μελετήσωσιν ἔργα τῶν ἁγίων πατέρων, δύνανται ν' ἀναδιδάχθωσιν ἀπὸ τῶν κηρύκων τοῦ θεοῦ λόγον, δύνανται νὰ καθοδηγηθῶσιν ἀπὸ τῶν νουθεσιῶν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Καθὼς ἡ ἀ-

νάμνησις τῶν σωτηρίων παθῶν ἐπιβάλλει εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν σταύρωσιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, οὕτω καὶ τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως ὁ ἐν ὕμνοις ἱεροῖς πανηγυρισμὸς ὑπενθυμίζει ὅτι πρέπει, διότι καὶ δυνάμεθα, πνευματικῶς καὶ τρόπον τινα ὑπερκοσμίως, οὐχὶ δὲ σαρκικῶς τὴν κλητὴν ἡμέραν νὰ εορτάσωμεν, τὴν μίαν τῶν σαββάτων, καθ' ἣν Φῶς Ζωῆς ἐκ τοῦ τάφου ἀνελθὼν κατηύγαγε τὴν ἐν τῷ σκότει καὶ τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου κατακειμένην ἀνθρωπότητα, συνδιαλλαγεῖσαν τῇ Θεότητι καὶ ἐν αὐτῇ μεγαλοπρεπῶς καινοποιηθεῖσαν, κατὰ τὸν ἱερὸν ὑμνωδόν.

Ἀλλὰ συνιστᾷ κατὰ καθῆκον μητρὸς ἡ Ἐκκλησία τὸν χριστιανοῖς ὀρθοδόξοις ἀρμόζοντα καὶ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις πρέποντα εορτασμόν. Ὁ εὐσεβὴς ἀκούει τὴν παραίνεσιν τοῦ θεολόγου καὶ ὑμνωδοῦ πρὸς τὸ μεγαλύνειν τὴν ἀκκληϊκὸν μνῆρα τοῦ Θεανθρώπου χεῖλεσιν ἀρρυπτοῖς καὶ καθαφαῖς ψυχαῖς· διδάσκεται δ' ἀπὸ τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας ὅτι πᾶς ὁ θυσιάζων τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς τηρεῖ ἀκλόνητον τὴν πρὸς Θεὸν παρρησίαν, εἰσακούεται δὲ παρ' αὐτῷ πᾶς ὁ κρατῶν καὶ γλώσσης τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, κατὰ τὸ ψαλμικὸν (λγ') διότι, κατὰ τὴν τοῦ οὐρανοφάντορος ἐρμηνείαν «διὰ γλώσσης ἐστὶν ἐνεργουμένη πᾶσα σχεδὸν ἡ προχειροτάτη καὶ πολύτροπος ἁμαρτία». Ἀκούει ὁ εὐσεβὴς τὸν ταλανι-

σμὸν τῶν μωρῶν παρθένων· διδάσκεται δ' ἀπὸ τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ μάλιστα τοῦ Χρυσορρήμονος ὅτι καὶ ὡς ἰδιῶται χριστιανοὶ καὶ ὡς κοινότητες ὀρθόδοξοι καὶ ὡς ἔθνη πιστὰ εἰς τὸν Χριστὸν οὔτε ν' ἀπογινώσκωμεν πρέπει τὴν ψυχικὴν ἡμῶν σωτηρίαν, οὔτε νὰ ραθυμώμεν. « Ἀπλῶς ἐκάτερα γὰρ ταῦτα ὀλέθρια. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόγνωσις οὐκ ἀφίησιν ἀναστῆναι τὸν κείμενον· ἡ δὲ ραθυμία καὶ τὸν ἐστῶτα ποιεῖ καταπεσεῖν. Ἐκείνη τῶν πορισθέντων ἀγαθῶν ἀποστερεῖν εἴωθεν· αὕτη τῶν ἐπικειμένων οὐκ ἀφίησιν ἀπαλλαγῆναι κακῶν». Καὶ μανθάνουσι λοιπὸν ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ μὴ λησμονῶσιν οἱ πιστοὶ διὰ παντὸς αὐτῶν τοῦ βίου ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν, εἰς τὴν ἐξάσκησιν, εἰς τὴν κατεργασίαν τῆς ἀρετῆς ἀποδυόμενοι πρέπει νὰ προβαίνωσι προ οὐδενὸς προσκόμματος ἀποδειλιῶντες, οὐδεμίαν ποθὲν ἐπιφερομένην ἀπειλὴν τρέμοντες καὶ πάντοτε γρηγοροῦντες. Ἐκ παίδων ἐδιδάχθησαν [καὶ συνεχῶς ἀκούουσι τοῦ ἱεροῦ Ματθαίου βεβαιούντος ὅτι ἀγνωστος ἡ ὥρα, καθ' ἣν «ὁ Κύριος ἔξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ», καθὼς ἔμελλε χθὲς ἔτι ὁ ἱερός ὕμνωδός Κοσμάς· καὶ μανθάνουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν διδασκάλων ὅτι τὰς τιμωρίας ἀπειλεῖ ὁ Κύριος ἵνα τὴν τιμωρίαν ταύτην φύγωμεν· «εἰ γὰρ ἡβούλετο κολάσαι, κατὰ τὸν Χρυσόστομον, οὐκ ἂν ἠπειλῆσεν· ἀπειλεῖ τὴν τιμωρίαν, ἵνα φύγωμεν τὴν πείραν τῆς τιμωρίας· φοβεῖ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ κολάσῃ τῷ ἔργῳ».

Ὡς ἐν πάσαις ταῖς μεγάλαις ἑορταῖς, οὕτω κατὰ τὰς ἀγίας ἡμέρας ἡς διανύομεν Μ. ἑβδομάδος, πάντα τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ναοῖς ἀκούμενα καὶ ψαλλόμενά εἰσιν ὕμνοι μὲν πρὸς τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἀνθρώπου θεῖαν ἐν τῷ Σταυρῷ κένωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Λυτρωτοῦ, προτροπὴ δὲ καὶ νουθεσία πρὸς πάντας τοὺς πιστοὺς ἵνα περιπατῶσι τὴν ὁδόν, ἣν ὁ Κύριος ἐδίδαξεν, οὔτε παραπαίοντες ἐκ φόβου κακῶν ἐπικειμένων δῆθεν, οὔτε πρὸς ἐπισυμβαίνουσας ἀπειλὰς ἀποθαρρυνόμενοι, οὔτε πρὸ ποικίλων τοῦ κατ' ἀνθρώπον βίου συμφορῶν καὶ συναντημάτων ἀνιερῶν ὀρροδοῦντες. Μανθάνοντες δ' ἐν τῇ πίστει νὰ στηριζώμεθα τῇ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδιδάχθημεν ἐκ παίδων καὶ, ἀνδρωθέντες καὶ γηράσκοντες ἔτι, ὑπομνησκόμεθα ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, ὅτι βίος ὁ χριστιανοῖς ἀρμόζων χορηγεῖ

μὲν ἐνταῦθα τὴν ρῶσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν εὐσθένειαν τῆς ψυχῆς, προμνηστεύεται δὲ τῷ πιστῷ χριστιανῷ τὴν ἐν οὐρανοῖς μακαριότητα, τὴν δόξαν τὴν ἀνέκλειπτον, καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν.

Διδάσκει ἡ Ἐκκλησία καὶ μαρτυροῦσιν αἱ γενεαὶ πῶς ἡ πίστις εἰς τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Κύριον τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς ἔσωσε τοὺς εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας, πῶς ἡ εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν πεποίθησις ἐδώροφόρησεν εἰς τοὺς πιστοὺς ἀνάστασιν ἀπὸ παθῶν, ἀνάστασιν ἀπὸ νεκρώσεως, ἀνάστασιν ἀπὸ πτώσεως ἠθικῆς, κἂν ἰδιῶται ταύτην ὑφίστανται, κἂν τῶν πιστῶν τὰ συστήματα. Ἀκούομεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων ἀφηγουμένων πῶς ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ Θεανθρώπου σχίζονται μὲν αἱ πέτραι, ἀνοίγονται δὲ τὰ μνημεῖα, καὶ σώματα πολλὰ τῶν κεκοιμημένων ἐγείρονται. Καὶ διδασκόμεθα ἀπὸ τῶν τοῦ θεοῦ Λόγου κηρύκων ὅτι ὁ διδοὺς σάρκα καὶ δέσμα καὶ νεῦρα καὶ πνεῦμα εἰς τὰ ὁσὰ τὰ αἴψυχα καὶ ξηρὰ Αὐτός ἐστιν ὁ ζωῆς καὶ θανάτου Κύριος, ἡ τῶν ἀπάντων δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ Σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις. Καὶ διδασκόμεθα συμφύως ἀπὸ τοῦ Ἰεζεκιήλ (λγ', 4) ὅσα «λέγει Κύριος τοῖς ὁστέοις τούτοις· Ἴδου ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα

καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς πνεῦμά μου. Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος».

Τοῦ θανατοῦντος καὶ ζωογονοῦντος, τοῦ κατὰγοντος εἰς Ἄδου καὶ πάλιν ἀνάγοντος Θεοῦ πνευματικῶς ἑορτάζοντες καὶ τὰ σεπτὰ πάθη καὶ τὴν ζωηφόρον ἀνάστασιν, πρέπει νὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι ζῶσι μακρὰν ἡμῶν καὶ πλήθην ὀρθόδοξων πασχόντων ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας καὶ μῆνας παθῶν διανύοντων, ἀπαλλαγὴν προσδοκούντων ἀπὸ τῶν κακῶν. Ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενοι, καὶ ζηλοῦντες αὐτῶν τὴν δόξαν, ὡς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πασχόντων καὶ κινδύνους καὶ θανάτῳ περιπιπτόντων, ἐλαττώσωμεν αὐτῶν τὰ δεινὰ, λόγοις παραμυθοῦντες, ὑλικῶς ὑποστηρίζοντες. Οὕτω πράγματι πνευματικῶς καὶ ὑπερκοσμίως τὰ σεπτὰ πάθη γεραίρομεν τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ τὴν ἔνδοξον Αὐτοῦ πανηγυρίζομεν Ἀνάστασιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν. — Ἐκδίδομεν κατωτέρω τὸν τε πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν τόμον περὶ τῆς ἐκχωρήσεως, ὑπὸ τοὺς ἐγκριθέντας συνοδικῶς ὄρους, τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν, καὶ τὸ συναφὲς πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα. Τὰ δύο ταῦτα ἔγγραφα ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ κομίσῃ εἰς Ἀθήνας ὁ πανοσιολογ. ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀθανάσιος Πιπέρας, ἀναχωρήσας τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ καὶ ἀφικόμενος ἤδη ἐν Ἀθήναις.

Χειροτονία. — Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Νικομηδείᾳ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ ἐν μέσῳ πλήθους συρρεύσαντος πολλαχόθεν, ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Χαριοπόλεως κ. Κωνσταντίνου, συνιερουργούντων τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Νικομηδείας τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Καστορίας κ. Ἰωακείμ καὶ πρώην Δεδῶν κ. Πολυκάρπου, ἀπελθόντων ἐντεῦθεν τῇ παρασκευῇ καὶ ἐπανελθόντων προχθές. Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Νικομηδείας παρέμεινεν ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ θείου πάσχα παρὰ τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ.

Κανονικὴ ἄδεια. — Ἀφίκετο τῇ παρασκευῇ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπ' ἀδείᾳ τριημέρου διαμονῆς, ἕνεκα λόγων ὑγείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Λιτίτζης κ. Νικόδημος. — Τυχὼν τῆς συνοδικῆς ἀδείας καὶ τῆς ἀδείας τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἀπέρχεται ἐκ Σμύρνης εἰς Ἀθήνας πρὸς διακανόνισιν κοινοτικῆς τιμῆς ὑποθέσεως, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Προκόπιος.

Ἑορτὴ σχολῆς. — Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, τελουμένης τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων καὶ βραβείων τοῦ παρθεναγωγείου τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, προέστη ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, παρόντων τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Κυζίκου, Μαρωνείας, Γρεβενῶν, Δρυϊνουπόλεως καὶ Λέρου, τῶν ἐξ. πρεσβευτῶν Ρωσσίας καὶ Ἑλλάδος, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ πολλῶν φιλομούσων. — Αἱ τελειόφοιτοι τοῦ παρθεναγωγείου εἰσὶ δέκα καὶ ἑπτὰ, ἐξ 708 μαθητριῶν. — Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις παρίσταται καλὴ κατὰ τὴν ἐφοριακὴν λογοδοσίαν.

Ἡ Α. Θ. Π. νύχαρίστησεν ἐν τέλει καταλλήλως τῇ αὐτοκρατ. οἰκογενείᾳ τῆς Ρωσσίας χορηγούσῃ κατ' ἔτος δισχίλια ρούβλια, συνεχάρη καὶ νύξαστο πᾶσι τοῖς ἔργοις τε καὶ λόγοις προάγουσι τὴν σχολὴν καὶ ἐξέφρασε τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν μεγαλειότατον ἡμῶν ἄνακτα τὸν προστάτην τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Μητρόπολις Βιζύνης. — Ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Πελαγονίας καὶ πολλῶν φίλων αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βιζύνης κ. Ἀνθιμος.

Μητρόπολις Μογλενῶν. — Ἐπίσης αὐθήμερον ἀνεχώρησεν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν καὶ Μολεσχῶν κ. Σμύραγδος ὑπὸ τῶν αὐτῶν προπεμφθεὶς. — Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου προέπεμψεν ἀμφοτέρους τοὺς ἀναχωρήσαντας πανιερ. μητροπολίτας ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Ὁρφανοτροφεῖον ἀρρένων. — Ὑπὸ τῆς ἐφορίας τοῦ ἐν Πριγκήπῳ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων διωρίσθη διευθυντὴς, ἀντὶ τοῦ παραίτησιν ὑποβαλόντος κ. Ἰωάννου Ἰαλίδου, ὁ τέως διευθυντὴς τῶν ἡνωμένων ἐκπαιδευτηρίων Μουχλίου-Ποτηρᾶ κ. Ἰάκωβος Ἀγγελίδης.

Διαχειρίσις μονῶν. — Ἀναγγείλαντες ἄλλοτε τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως μοναστηριακῶν περιουσιῶν ὑπὸ τινων ἐπιτροπειῶν κυριαρχικῶς διορισμένων, ἐκδίδομεν κατωτέρω κατ' ἀντιβολὴν τὰς ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν διαχειρίσεις τῶν τῆς ἱερᾶς μονῆς Σουμελᾶ, ὧν τὴν μὲν διεξήγαγον οἱ περὶ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν ἄπειροι μοναχοὶ, τὴν δὲ, νεωτέραν, οἱ τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπείαν ἀποτελοῦντες λαϊκοὶ, ὧν ἦ τε πείρα καὶ ὁ ζῆλος ἐγγυῶνται τὴν οἰκονομικὴν ἀνάστασιν τῆς ἱερᾶς ταύτης βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς.

Ἐπιτροπὴ ἐλεῶν. — Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐλεῶν, τῶν διανεμηθησομένων ἐφέτος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ σωτηρίου πάσχα, διωρίσθησαν ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Συμβουλίου ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χίου καὶ οἱ ἀξιότιμοι κκ. Φαίδων Χρ. Ἐνωτιᾶδης καὶ Κορνήλιος Α. Σπαθάρης.

Ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις. — Ἐν ταῖς τελευταίαις συνεδρίαις τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις προσωρινῶς συνεδριάζουσας Μεσαιωνολογικῆς Ἑταιρίας ἀνεγνώσθησαν ἀνακοινώσεις τῶν ἐταίρων κκ. Η. Ἀλεξαν-

δρίδου «περὶ τῆς εἰς τὸ χυδαῖον ἰδίωμα μεταφράσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν» ὡς ἀπόρροια τῆς περὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως συζητήσεως.—Μ. Γεδεὼν ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς εἰς Ἀδριανὸν τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐπιγραφῆς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ἀναφερομένης εἰς τινὰ νῶν » καὶ τρίτη τοῦ κ. Ἑλ. Τάπεινου «περὶ τῶν ἐν Μελενίκῳ βυζαντινῶν παρεκκλησιῶν Ἀγίας Τριάδος καὶ Ἀγίου Νικολάου» χορηγήσασα τὴν ἀφορμὴν εἰς σπουδαίαν συζήτησιν παρὰ ταθησομένην ἐπὶ πολὺ «περὶ τῆς παρὰ βυζαντινοῖς χρησιμοποήσεως τῶν ὑπὸ νῶν καὶ ἐτέρων οἰκοδομᾶς ὑπογείων διόδων καὶ στοῶν». Ἐπίσης ἀρξαμένη καὶ πάλιν ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις «περὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ κανονικῆς σημασίας τῶν παρ' ἀρχιερατικαῖς ὑπογραφαῖς δύο τίτλων, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ τόπον ἐπέχοντος».—Τῶν συνεδριῶν προεδρεύει ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας σεβασμ. μητροπολίτης Μακρονείας κ. Νικόλαος, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτοῦ ὁ σεβ. Σεβείων καὶ Κοζάνης κ. Κωνσταντῖος.

Μουσικὸς Ἐκκλησ. Σύλλογος — Τοῦ πέμψουσιν ἐκλεγέντος ἐντὺς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, καίπερ δικαιουμένου νὰ διευθύνῃ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι, παραιτησάμενου τὴν ἀρχὴν, ὅπως ἐκλεγῶσιν ἕτεροι περισσὸν χρόνον διαιτέοντες πρὸς διοίκησιν τοῦ σωματείου, συνεκλήθη συνεδρία τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, 2 ἀρξαμένου, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μετὰ ζήλου διευθύνοντος αὐτὸν προέδρου αὐτοῦ σεβασμιωτ. μητροπολίτου Μακρονείας, πρὸς ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου. Μέλη αὐτοῦ ἐξελέγησαν ὁ πρωτοψάλτης κ. Γεώργιος Βιολάκης ἀντιπρόεδρος, ὁ σύγκλητος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Γρηγόριος ταμίης, ὁ ἐλλογιμος κ. Βλαδίμηρος Μιχαηλίδης γενικὸς γραμματεὺς, ὁ κ. Ὁ). Σπυριδίου εἰδικὸς, καὶ σύμβουλοι ὁ θεοφίλ. ἐπίσκοπος Παμφίλου κ. Μελισσηνὸς καὶ οἱ κκ. Χρ. Παπαγιάννου, Δημ. Βουτσινῆς, Εὐστ. Βιγγόπουλος καὶ Νηλεὺς Καρανάδης. Τὴν συνεδρίαν ἔχαρακτήρισεν ὁμοφωνία καὶ πόθος κοινὸς πρὸς ἐπιδιώξιν τοῦ καλλίστου σκοποῦ, ὃν προτίθεται ὁ Σύλλογος.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

κατὰ βλασφημῶν. — Ἑλληνικαὶ τινες ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλε πρὸς τὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον ἔγγραφον, ζητοῦσα νὰ διαταχθῶσιν κατὰ τὸν ἀστυνομικὴν ἀρχαί ὅπως ἐφαρμόζωσι τὰς κειμένης ἀστυνομικᾶς διατάξεις ἐπὶ τῶν βλασφημούντων τὰ ἱερά.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Α'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ

ἐλέω Θεοῦ

ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

ἀριθμ. 2388.

Ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος καταυγασθέντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεοφόροι πατέρες καὶ θεορρήμονες διδάσκαλοι, πίστει μὲν τῇ ἑαυτῶν καὶ τῇ διδασκαλίᾳ ὡς περ ἀστέρες πολύφωτοι τὸ νοητὸν ἐλάμπρυναν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα, θεσμοῖς δὲ καὶ κανόσι πανσόφως καὶ τὴν συνέχουσιν τάξιν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπετυπώσαντο, πάντα πρὸς τὸ πρέπον καὶ τὸ συμφέρον, ἐπὶ τῷ τεθειμένῳ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διαταξάμενοι. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὅσα περὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν διοίκησιν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς οἱ μακάριοι πατέρες ἐθεσπίσαντο καὶ ἐνομοθέτησαν, καὶ ταῦτα οὐχ ἥσσον ἐνστερνιζόμεθα καὶ εὐλαβούμεθα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀκράδαντα καὶ ἀσάλευτα παραμένειν βουλόμεθα, πανταχοῦ τοῖς πατρικοῖς ὅροις ἐπόμενοι καὶ τούτοις ὡς στάθμη καὶ γνώμονι ἀσφαλεῖ χρώμενοι καὶ καθοδηγούμενοι. Ἐν οἷς ἐστὶ καὶ τὰ εἰς τὴν πνευματικὴν προστασίαν τῶν κατὰ τόπους παροικιῶν ἀφορῶντα. Κάν τούτοις γὰρ οὐκ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων ὑποτυπωθεῖσαν τάξιν καὶ ἀρμονίαν προβαίνομεν καὶ πρὸς αὐτὴν τὰ ἐπερχόμενα συμβιβάζομεν, τὸν κρίκον τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἐνότητος εὐκαίρως μὲν καὶ εὐλόγως, εἴ που δεήσειεν, ἐπεκτείνοντες ἢ πρὸς τὰς ἀνάγκας ρυθμίζοντες, ἀλλ' οὐ μέντοι ρηγνύντες ἢ συγχέοντες. Οὐ γὰρ προσθήκαις ἀντιβαινούσαις νεωτεριστικῶς τὰ παραδεδομένα καὶ σεμνὰ θέσμια καταλύομεν, ἀλλὰ διατάξοι συμφώνοις ἐναρμονίως τὰς ἐπιγιγνομένας ἀνάγκας πρὸς τὴν κανονικὴν

τάξιν συμβιβάζομεν καὶ θεραπεύομεν, τὸν δεσμὸν τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἐνότητος ἐπὶ μᾶλλον κρατύνοντες καὶ προδιβάλλοντες. Ὡς δὴ καὶ νῦν ποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ Τόμου περὶ τῶν ἔξω τῶν καθωρισμένων ὁρίων τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν διεσπαρμένων ἐν Εὐρώπῃ τε καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς χώραις ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, ὧν ἄχρι τοῦδε ἀσταθῆς καὶ ἀκαθόριστος ἐτύγχανεν ἡ τάξις μιᾶς κανονικῆς πνευματικῆς ἀρχῆς. Εἰ καὶ καλῶς γὰρ κατὰ τὰ ἄλλα αἱ εἰρημέναι Ἐκκλησίαι τὰ ἑαυτῶν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ρυθμίσαι καὶ διατάσσθαι ἐφιλοτιμήθησαν, τὴν εὐσέβειάν τε καὶ τὴν κατὰ τὴν λατρείαν εὐταξίαν καὶ τὴν πνευματικὴν δὲ ἐνότητα ζηλωτῶς ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἀπαρμειώτως περιέσσωσαν καὶ διεφύλαξαν, ὅμως διὰ τὸν τρόπον τῆς ἑαυτῶν γενέσεως καὶ συστάσεως, ὡς οὐκ ἀπὸ ἀρχῆς τινὸς δηλονοῦν ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτικῆς, οὐδὲ κατὰ σύστημά τι, οὐδὲ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὴν σύστασιν σχοῦσαι, ἀλλ' αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν καὶ ἀπὸ ἰδιωτικῆς ὁλως πρωτοβουλίας καὶ ἐκ παρόικων καὶ μεταναστῶν διαφόρων προελεύσεων προελθοῦσαι καὶ συγκροτηθεῖσαι, πολλὴν τέως διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἐνέβαινον τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀσταθειαν. ὅσον γε εἰς τὴν ἐνότητα τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἐξαρτήσεως. Ἀνεξάρτητοι γὰρ καὶ αὐτοδιοίκητοι ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῶν διοικήσει πᾶσαι οὔσαι, αἱ μὲν αὐτῶν ὡς ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν ἀρχὴν τὸν καθ' ἡμᾶς ἀνεγνώριζον ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, πρὸς αὐτὸν ἀνέκαθεν τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἔχουσαι, τοῦ πατριαρχικοῦ τε ὀνόματος ἐν ταῖς ἱεροτελεστείαις μνημονεύουσαι, παρ' αὐτοῦ τε τὸ ἅγιον Μύρον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν λαμβάνουσαι. Ἀλλὰ δ' ὅμως, μετὰ τὴν τοῦ θεοφρουρήτου βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σύστασιν, στενοτέρους ἔχουσαι πρὸς αὐτὸ τοὺς δεσμοὺς καὶ τὴν συνάφειαν διὰ τὴν ἐκεῖθεν τῶν πλειόνων αὐτῶν μελῶν προέλευσιν καὶ τὴν ἄλλην ἐπικοινωνίαν, ἤρξαντο διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἀρχὴν αὐτῶν πνευματικὴν τὴν τοῦ θεοσώστου βασιλείου ἱερὰν Σύνοδον ἀναγνωρίζουσαι καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἔχουσαι. Ἐνιαὶ δὲ οὐδὲ σταθερὰ ὁλως τὰ τοῦ σημείου τούτου εἶχον τῆς πνευματικῆς ἐξαρτήσεως, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐν

τούτῳ ἐπολιτεύοντο, ὅτε μὲν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς πατριαρχικὸν θρόνον, ὅτε δὲ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, ἔστι δ' ὅτε καὶ πρὸς ἄλλους πατριαρχικοὺς θρόνους ἀναφερόμεναι. Ἐπειδὴ δὲ, οὕτως ἀνωμάλως καὶ ἀορίστως ἐχόντων τῶν τῆς πνευματικῆς ἐξαρτήσεως τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιῶν, παρεδίázετο μὲν προφανῶς ἡ κανονικὴ τάξις· εὐδὴλον γὰρ ὅτι οὔτε ἡ ὑπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικοῦ θρόνου εἰς τὸ αὐτοκέφαλον ἀναχθεῖσα μετὰ καθωρισμένων ὁρίων ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἄλλη τις Ἐκκλησία ἢ θρόνος ἠδύνατο κανονικῶς πέραν τῶν ὁρίων τῆς οἰκείας περιφερείας ἐπεκτεῖναι τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, πλὴν γε τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀπὸ τε τοῦ κεχορηγημένου αὐτῷ προνομίου τοῦ χειροτονεῖν τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς, καὶ πέραν δηλονοῦν τῶν καθωρισμένων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν, ἐπισκόπους καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πρεσβείων εὐλόγως δικαιουμένου τὴν ὑπάτην ἀσκεῖν ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐν τῇ ξένῃ Ἐκκλησιῶν πνευματικὴν προστασίαν. Ἐπειδὴ, φάμεν, ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης παρεδίázετο μὲν ἡ κανονικὴ τάξις, οὐ μικραὶ δὲ ἐσχάτως μάλιστα διὰ τὴν ἀοριστίαν ἤρξαντο προερχόμεναι καὶ ἄλλαι δυσχέρειαι, πολλῶν ἐν διαφόροις κοινότησι τῇ ἀοριστίᾳ καὶ ὡς εἰπεῖν ἐλευθερίᾳ ταύτῃ εἰς ἐπίτευξιν χρωμένων σκοπῶν οὐ ζηλωτῶν ἐπὶ βλάβῃ τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἐνότητος καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀνάγκη διὰ ταῦτα, ὡς εἶκος, παρίστατο ταχέως τὴν προσήκουσαν ἐπενεγκεῖν τῷ πράγματι διόρθωσιν, ἐπ' ἀναστηλώσει τε τῆς κανονικῆς εὐταξίας καὶ προλήψει τῶν οἰωνοδύποτε προστριβῶν καὶ συγκρούσεων καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν παροικίων αὐτῶν, ὧν ἡ κατὰ πάντα εὐστάθεια οὐ μικρόν τι ὑπάρχει καὶ ἀδιάφορον τῇ γε μητρικῇ περὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῇ μερίμνῃ. Ἐνθεν τοι καὶ ἱκανῶν ἐσχάτως μάλιστα μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τούτου ἀνταλλαγέντων, καὶ πολλῆς ἀμφοτέρωθεν ἐπιδειχθείσης τῆς ἐνθέρμου ἐφέσεως πρὸς τὴν κατὰ τὸ πρέπον καὶ τὰς νῦν ἀνάγκας ταχίστην τοῦ πράγματος ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ διευθέτησιν, ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτ. μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργ-

γῶν, διασκεψάμενοι συνοδικῶς καὶ τὸν τρόπον ἐκζητήσαντες ὅπως ἢ τε κανονικὴ τάξις ἀλώθη-
τος περὶ τὴν πνευματικὴν ἐξάρτησιν τῶν εἰρη-
μένων Ἑκκλησιῶν τηρηθῇ, καὶ αὗται δὲ ὡς
οἷόν τε τελεσφόρου καὶ σωστικῆς προνοίας καὶ
προστασίας διαρκῶς τυγχάνοιεν, ἐγνώμεν καὶ
ὠρίσαμεν τῇ χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Παναγίου
καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος τὰ ἀκόλουθα. Ὡς-
περ δηλονοῦν εἰς τὴν τοῦ βιοτικοῦ πολιτεύματος
καιρικὴν χρεῖαν τοῦ θεοφρουρήτου βασιλείου
τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσα ἡ καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃ τοῦ
Χριστοῦ Ἑκκλησίᾳ, ἀπλέτῳ πόθῳ καὶ διαπύ-
ρῳ ἀγάπῃ τὸ αὐτοκέφαλον κανονικῶς ἐδωρήσα-
το πρότερον τῇ τοῦ βασιλείου τούτου ἀγιωτάτῃ
Ἑκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ ἰδίαν κατέστησεν ἐκκλησια-
στικὴν ἀρχὴν, τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοὺς προε-
κτεθέντας λόγους, προνοοῦσα περὶ τῆς καλῆς
διοικήσεως, ἐκχωρεῖ τῇ αὐτῇ Ἑκκλησίᾳ, ὡς θυ-
γατρὶ πεφιλημένη καὶ τὸ ἐμπιστευόμενον αὐτῇ
τάλαντον θεοφιλῶς πολλαπλασιάσαι δυναμένη
ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ χριστιανύμου λαοῦ, καὶ τὸ κανο-
νικὸν κυριαρχικὸν τῆς πνευματικῆς προστασίας
καὶ ἐποπτείας δικαίωμα ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ
διασπορᾷ, ἐν τε Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς
λοιπαῖς χώραις, ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν Ἑκκλη-
σιῶν, πλὴν μόνῃς τῆς ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς Ἑκ-
κλησίας Βενετίας, διὰ τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῆς
ἱστορικοὺς δεσμοὺς μενούσης, ὡς καὶ πρότερον,
ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἐξάρτησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀ-
γιωτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου,
ὑπὸ τὴν πολιτικὴν δὲ προστασίαν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῶν ἐλλήνων, ἐκ-
χωρεῖ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ἐκκλησιαστικοὺς
ὅρους. Α') Πρὸς πνευματικὴν ἐποπτείαν καὶ δια-
κυβέρνησιν τῶν Ἑκκλησιῶν τούτων διορίζεται
ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος ἀρχιερεὺς καθῆκον ἔχων τὴν τακτι-
κὴν κατὰ καιροὺς ἐπίσκεψιν μιᾶς ἐκάστης τῶν
Ἑκκλησιῶν τούτων. Β') Ὁ πρὸς τὴν πνευματι-
κὴν ταύτην ἐποπτείαν καὶ ἐπίσκεψιν τῶν εἰρη-
μένων Ἑκκλησιῶν διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀρχιε-
ρεὺς, ὅστις δύναται εἶναι καὶ λαμβάνεσθαι καὶ ἐκ
τῶν ἀρχιερέων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πα-
τριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀπολυόμενος
ὑπ' αὐτοῦ, ὀφείλει παραγίνεσθαι ἐκάστοτε εἰς
Κωνσταντινούπολιν καὶ λαμβάνειν τὴν ἐπευλο-

γίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς δὲ καὶ
τὸ διὰ τὰς Ἑκκλησίας ταύτας ἅγιον Μύρον. Γ')
Ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἑκκλησίαις ταύταις κατὰ
τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὀφείλει μνημονεύεσθαι
ἐκφώνως τὸ ὄνομα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
χου ἐν τοῖς διπτύχοις κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. Εἰ
μὲν λειτουργεῖ ἀρχιερεὺς, μνημονεύει οὗτος εἰς
τὸ «ἐν πρώτοις μνήσθητι» τῆς ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς
μνημονεύουσι τοῦ λειτουργούντος ἀρχιερέως, καὶ
ὁ διάκονος ἐξωθεν ἀπαγγέλλει τὸ ὄνομα τοῦ οἰ-
κουμενικοῦ πατριάρχου, ἐκφώνων «(τοῦ δεῖνος)
τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
χου πολλὰ τὰ ἔτη». Εἰ δὲ οὐκ ἔστι λειτουργὸς
ἀρχιερεὺς, τὸ μὲν μνημόσυνον τῆς ἱερᾶς Συνό-
δου τῆς Ἑλλάδος γίνεται ὑπὸ τοῦ λειτουργούν-
τος ἱερέως, ὁ δὲ πατριαρχικὸς πολυχρονισμὸς
ἐκφωνεῖται ἐξωθεν ὑπὸ τοῦ διακόνου. Εἰ δὲ καὶ
διάκονος οὐκ ἔστι, τό τε μνημόσυνον καὶ τὸν
πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν ἐκφωνεῖ ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ βήματος ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς κατὰ τὴν
ἀνωτέρω τάξιν. Δ') Ἐκάστης παροικίας ἐλευ-
θέρας οὔσης ἐκλέγειν καὶ προσλαμβάνειν, ὥς-
περ πρότερον, ὁθενδήποτε τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἢ
ζητεῖν αὐτοὺς παρὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου
Ἀθηνῶν, ὁ κανονικὸς διορισμὸς πάντων τῶν
ἱερέων τούτων ὀφείλει γίγεσθαι ὑπὸ τῆς ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διὸ καὶ
οἱ ὁθενδήποτε καὶ ἐξ οἰουδήποτε ἐκκλησιαστικοῦ
κλίματος προσκαλούμενοι ὑπὸ τῶν παροικίων ἱε-
ρεῖς ὀφείλουσι, λαμβάνοντες ἀπολυτήριο ἀπὸ τῆς
οἰκείας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐφοδιάζεσθαι παρὰ
τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ βασιλείου διὰ τοῦ ἐγγρά-
φου τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Ε') Πᾶσαι αἱ ἐν τῇ
διασπορᾷ Ἑκκλησίαι, εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς τὴν
καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίαν συ-
ναφείας καὶ ἐνότητος καὶ τῆς νῆκῆς αὐτῶν
στοργῆς, ὀφείλουσι καταβάλλειν κατ' ἔτος ὑπὲρ
τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ποσὸν τι, ὀριζόμενον ὑφ'
ἐκάστης κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς προαίρεσιν. Ταῦ-
τα οὕτω συνοδικῶς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀποφη-
νάμενοι καὶ ὀρίσαντες περὶ τῶν εἰρημένων ἐν
τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν Ἑκκλησιῶν,
εἰς μόνιμον ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ ἀπαρέγκλιτον
τήρησιν κατοχυρούμεθα αὐτὰ διὰ τοῦ παρόντος
ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ Τόμου, οὗ
ἀντίγραφον κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι
τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλη-

σίας. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀδιάπτωτον μὲν καὶ ἀδιάσπατον φυλάξαι πάντοτε ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος, αὐτὸς δὲ καὶ τὰς εἰρημένας ἐν τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καταρτίσαι, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι ἐν τῇ πίστει καὶ τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ παραγέλλασιν. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἔτει σωτηρίου αἶν'. Μαρτίου ιη'.

Ἐπινεμψεως στ'.

Ἰωακείμ ἐλὼφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀποφαίνεται.

† Ὁ Κυζίκου Ἀθανάσιος, — † ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος, — † ὁ Πελαγονείας Ἰωακείμ, — † ὁ Ἰκονίου Ἀθανάσιος, — † ὁ Χίου Κωνσταντῖνος, — † ὁ Μαρωνείας Νικόλαος, — † ὁ Στρωμνίτης Γρηγόριος, — † ὁ Γρεβενῶν Ἀγαθάγγελος, — † ὁ Δρυϊνουπόλεως Λουκάς, — † ὁ Σεββίων καὶ Κοζάνης Κωνσταντῖνος — † ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου Γερμανός.

Β'.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ἀριθ. 2388.

Πανιερώτατε καὶ σεβασμιώτατε μητροπολίτα Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρε τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κύριε Θεόκλητε, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν Ἱερὰν ταύτην Σύνοδον συγκροτοῦντες πανιερώτατοι ἀρχιερεῖς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν φιλὴν ἡμῖν σεβασμίαν ὑμῶν Πανιερότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπάζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐξ ὧν ἄχρι τοῦδε διημευσάμεθα ἀδελφικῶν γραμμάτων ἡμῶν περὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναφυσισῶν, ἐσχάτως ἰδίᾳ, ἐν πολλαῖς αὐτῶν ἀνωμαλιῶν, οἶδεν ἥδη ἡ περισπούδαστος ἡμῖν σεβασμία ὑμῶν Πανιερότης ὅσον αἰείποτε ἡ καθ' ἡμᾶς Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶχε διακαῇ ἔφεσιν πρὸς διευθέτησιν κατὰ κανονικὴν

καὶ ἀσφαλῆ τὴν τρόπον τῶν κατὰ τὰς Ἐκκλησίας ταύτας, ἵνα ἢ τε ἀφορμὴ τῶν τοιούτων ἀνωμαλιῶν ἐκλίπῃ καὶ αἱ εἰρημένας, διεσπαρμέναι καὶ μακρὰν τῶν κέντρων διατελοῦσαι παροικίαι, στερρῶς καὶ ἀπαραιμειώτως τὴν πατρικὴν εὐσέβειαν διασώζουσιν, τελεσφόρως ἅμα τὰ ἑαυτῶν οἰκονομῶσιν. Οὐ γὰρ μικρὸν τι καὶ ἀδιάφορον ἢ ἐν πᾶσι τῶν παροικιῶν τούτων εὐστάθεια, οὐδὲ μικρὰ ἡ εὐθύνη ἐπὶ τῇ οἰαδίποτε περὶ αὐτὰς ὀλιγορῖα, ἐξ ἧς ἢ ἡ κανονικὴ τάξις ἢ ἡ εὐστάθεια αὐτῶν διασαλευθῆναι ἡδύνατο καὶ παθεῖν. Τοῦτου ἕνεκα μερίμνης ἰδιαζούσης καὶ ἐπειγούσης ἔργον εὐλόγως ποιησάμενοι τὴν ὀριστικὴν διακανόνισιν καὶ διευθέτησιν τοῦ τέως ἀκαθορίστου περὶ τὰς παροικίας ταύτας ζητήματος τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἐκκλησιαστικῆς ἐξαρτήσεως, ἐξ ἧς ὡς ἀπὸ βάσεως ἀσφαλοῦς ἐξήρτηται καὶ ἡ λοιπὴ αὐτῶν εὐστάθεια καὶ ἀσφάλεια καὶ προκοπὴ, μετ' ἐπιστάσεως διεσκεψάμεθα ἐφ' ἱκανὸν ἥδη περὶ αὐτοῦ μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου. Τὰς ἀνάγκας δὲ τῶν καιρῶν καὶ τὴν ὡς οἶόν τε κρεῖττονα ἐκκλησιαστικὴν ἐποπτείαν καὶ χειραγωγίαν τῶν παροικιῶν τούτων ὅψει ἔχοντες, ἔγνωμεν, τὰ πράγματα πρὸς τὴν κανονικὴν ἀκρίβειαν συμβιβάζοντες, ἀσμένως τὸ κανονικὸν δικαίωμα τῆς ἀνωτάτης ἐποπτείας καὶ προστασίας τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐκχωρῆσαι διὰ τοὺς λόγους τούτους τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀδελφῇ πεφιλημένη, εὐλόγως διὰ τὴν ἄλλην τε πρὸς τὰς παροικίας ταύτας οἰκειότητα καὶ συνάφειαν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας ἀντίληψιν πολλαπλασιάζουσαν δυναμένη θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευόμενον αὐτῇ τάλαντον. Περὶ τῆς τοιαύτης δὲ τελεωτικῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἀποφάσεως καὶ διακανονίσεως ἀπλῆτ' πόθῳ πληροφοροῦντες τὴν σεβασμίαν ὑμῶν Πανιερότητα, ἄσμενοι διαβιβάζομεν συνημμένως ὧδε τὸν ἐκδοθέντα σχετικὸν πατριαρχικὸν ἡμῶν καὶ συνοδικὸν Τόμον, εἰς ἐνδειξὴν καὶ μόνιμον ἀσφάλειαν καὶ ἀκριβῆ τῶν ἐν αὐτῷ ὁρῶν τήρησιν εἰς τὸ διηνεκές. Ἐγκάρδιον δὲ ἐκφράζοντες χαρὰν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ, τῇ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ χάριτι, διευθετήσῃ, καὶ προσανακοινούμενοι ὅτι ἡ τοιαύτη περὶ τὰς εἰρημένας ὁμογενεῖς ἐν τῇ διασπορᾷ παροικίας ἐκκλησιαστικὴ αὕτη πρόνοια καὶ διευθέτησις ἐξαγγελθήσεται διὰ πατριαρχικῶν ἡμῶν γραμ-

μάτων καὶ πρὸς τὰς εἰρημένας παροικίας, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἀγιωτάτους πατριάρχας, ἀνάλογος δὲ γενήσεται δημοσίευσις καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας «Ἐκκλησιολογία» πρὸς κοινὴν γνῶσιν, κατασπαζόμεθα καὶ αὐθις ἐν φιλήματι ἀγίῳ τὴν περιπόνητον ἡμῖν σεβασμίαν ὑμῶν Πανιερότητα καὶ μετ' ἐγκαρδίων ἀδελφικῶν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ, τῇ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ χάριτι, διευθετήσει ταύτην, ἐνθέρμων δὲ εὐχῶν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων ὁμογενῶν παροικιῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ θεοφρουρῆτῳ βασιλείῳ ἀγίας ἀδελφῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, διατελοῦμεν,

αἰν', μαρτίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν περιποθήτου Πανιερότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Κωνσταντίνου πόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ὁ Κυζίκου Ἀθανάσιος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Πελαγονείας Ἰωακείμ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Ἰκονίου Ἀθανάσιος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Χίου Κωνσταντίνος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Μαρωλείας Νικόλαος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Στρωμνίτης Γρηγόριος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Γρεβενῶν Ἀγαθάγγελος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Δρυϊνουπόλεως Λουκάς ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Κωνσταντίνος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός. —† Ὁ Λέρον καὶ Καλύμνου Γερμανὸς ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

ΕΘΝΙΚΑ ΦΙΛΑΝΘΡ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ μετὰ χειρὸς τεύχει τῆς «Ἐκκλησιολογίας» οἱ ἀναγνώσται βλέπουσι τὰ πολλὰ ἀξία προσοχῆς ἐγγράφα τὰ μετὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων ἀνταλλάγντα. Ἐκ τῶν σπουδαίων τούτων ἐγγράφων ὀδηγεῖται πρὸς σχηματισμὸν ἀκριβοῦς ἰδέας περὶ τῆς ὑποθέσεως πᾶς ὁ χωρὶς ἐπηρεασμοῦ καὶ προκαταλήψεως κρίνων

τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπεισόδια ὡς καὶ τὰ ζητήματα ἀρχῶν καὶ δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ κρίνῃ ἀπροσπαθῶς τὰς εἰσηγήσεις καὶ σκέψεις καὶ προτάσεις τινῶν ἐκ τῶν δημοσίων γραφόντων πρὸς φωτισμὸν τῶν πολλῶν.

Ὁ ἀναγνώστης ἐν τούτῳ θέλει σκεφθῇ ὅτι ὑπ' ὄψιν ἔχει δύο ἀρχὰς ἢ νομικὰ πρόσωπα, κατὰ τὴν ἐν χρήσει λέξιν, συζητοῦντα οὕτως εἰπεῖν περὶ δικαιωμάτων. Τὸ ἐν τούτων τῶν δύο νομικῶν προσώπων, αἰωνόβιον, ἔχει τὴν μὲν σύστασιν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεανθρώπου τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἰδρυτοῦ, τὰ δὲ δικαιώματα αὐτοῦ ἀναγεγραμμένα μὲν ἐν νόμοις καὶ κανονισμοῖς, ἐν νεαραῖς καὶ σιγιλλίοις, ἀνεγνωρισμένα δὲ παρ' εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων καὶ σουλτάνων εὐμενῶν. Τὸ ἐν τούτων ἀπὸ αἰῶνων διατελεῖ καὶ κηρύττεται καὶ παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖται—τοιοῦτον ὄν—ἡ πρώτη ἀρχή, ἀφ' ἧς ἀπορρέουσιν αἱ λοιπαὶ, καὶ διατελεῖ ἀπὸ αἰῶνων ἡ πηγὴ, οὕτως εἰπεῖν, ἡ χορηγοῦσα τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν νόμιμον ὑπόστασιν εἰς πρόσωπα νομικὰ, τὰς ἐπιτροπείας καὶ ἐφορίας καὶ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, ὡς κοινῇ λέγομεν, φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων καὶ παιδευτικῶν καὶ ναῶν καὶ σεμνείων ἱερῶν. Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν αὐτοῦ καὶ κηδεμονίαν, ὑπὸ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐποπτεῖαν, εἰσὶ τεταγμένα πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δευτερεύουσαι ἀρχαί, κατ' ἐντολὴν ἐκείνου λειτουργοῦσαι καὶ διευθύνουσαι τὰ ἐφ' ὧν ἐτάχθησαν ἱερὰ καὶ κοινωφελῆ καταστήματα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην ἐκείνου. Οὐτε ἡ ὑπαρξὶς τῶν δευτερευουσῶν τούτων ἀρχῶν ἐννοεῖται χωρὶς τοῦ κύρους ἐκείνου, χωρὶς τοῦ κύρους δὴ καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οὐτε καταληπτὴ εἰς τινα γίνεται ἢ καὶ κατὰ διάνοιαν ἐτι ἀμφισβήτησις ἢ ὑπόνοια ὅτι ἡ αἰωνόβιος αὕτη ἀρχή, ἡ τὰς εὐθύνας ὑπέχουσα τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει γινομένων, προβαίνουσα εἰς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως παντὸς παρ' ἡμῖν κοινωφελοῦς θεσμοῦ καὶ καθιδρύματος, ἔχει τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον σκοπὸν, ἢ ἀναιρεῖ ἢ δῆθεν ἀμφισβητεῖ τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ὀρθοδόξων, οὗς αὕτη αὕτη ἔταξε πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν καθιδρυμάτων τούτων. Οὐτε βεβαίως ὑπάρχει τις ὁ τιθεὶς τὴν οἰουδῆτινος ἐθνικοῦ καταστήματος ἐπιτροπείαν ἢ ἐφορίαν ἐν ἰσῇ μοίρᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ἐν ἰσῷ βαθμῷ εὐθύνης πρὸς ἐκείνον, ἀφ' οὗ

ἀπορρέει πᾶσα αὐτοῦ ἡ ἰσχὺς αὕτη καὶ ἡ νομικὴ ὑπόστασις, ὡς ἐφόρου ἢ ἐπιτρόπου.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἔνεκα τῶν ἐπ' ἐσχάτων δημοσίων γραφέντων περὶ τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων, ἰδίᾳ δὲ τῆς οὐ καλῶς ἐχούσης οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως, προέβη, αὐτοβούλῳ μερίμνῃ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπὸ τῶν Ἑθν. Κανονισμῶν συμβούλων, εἰς σύστασιν ἐπιτροπείας ἐχούσης σκοπὸν νὰ ἐξετάσῃ τὴν καταγωγὴν, τοὺς λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῆς ἐν λόγῳ καταστάσεως, ἀριθμούσης ἱστορίαν καὶ ζῶν πολλῶν ἐτῶν, εἰς ἣν οὐδαμῶς ἐνέχονται οἱ τὴν νῦν ἐφορίαν τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἀποτελοῦντες. Τούτους ἐξελέξαντο ἢ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβούλιον, ἀμφότεραι δὲ αἱ συνδιοικητικαὶ αὗται ἀρχαὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους τρέφουσι πρὸς αὐτοὺς ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τὴν προσήκουσαν, μαρτυροῦσι καὶ κηρύττουσι τὴν τε ἀξιοπιστίαν καὶ τὴν πείραν καὶ τὴν φιλογένειαν αὐτῶν, περιβάλλει δὲ διὰ στοργῆς ἰδίᾳς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τῆς Α. Θ. Π. ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ πῶς πρέπει νὰ διορθωθῇ ἡ οὐ καλῶς ἐχούσα οἰκονομικὴ κακοδαιμονία τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας καὶ διαχειρίσεως οὐδαμῶς ἐπεμβαίνει ἄρα οὔτε προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπειαν οὐδενὸς τῶν σήμερον διακονούντων, οἵτινες, καὶ αὐτοὶ βεβαίως οὐδέποτε θεωροῦσιν οὔτε κηρύξουσιν ἑαυτοὺς ἀλληλεγγύους καὶ συνευθύνους μετὰ τῶν ἄλλοτε διοικησάντων, ὧν ἐπίσης οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν φιλογένειαν καὶ τὴν ἀξιοπιστίαν. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχωσιν ἐν τούτοις αἰτίαι κείμεναι ἐκτὸς ἡμῶν, ἢ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις τῶν αἰτιῶν τούτων ὑπ' οὐδενὸς δύναται νὰ κηρυχθῇ ἀφορμὴ διαστάσεως ὡς ἐξ ἐλλείψεως δὴθεν ἐμπιστοσύνης προελθοῦσα, ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ προβαίνοντες εἰς σύστασιν ἐπιτροπείας πρὸς ἐξέτασιν τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων οἰκονομικῶν βεβαιοῦσιν ὅτι καὶ τιμῶσι καὶ ἀγαπῶσι καὶ στέργουσι τοὺς σήμερον τὰ καθ' ἡμᾶς Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστήματα διοικοῦντας.

Καὶ ὅταν ὁ τοῦτο βεβαιῶν ἢ ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὁ τῶν ὀρθοδόξων κοινὸς πατὴρ, ὁ θεόθεν ἐγκεχειρισμένος τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν παρ' ἡμῖν κοινω-

φελῶν θεσμῶν, ὁ φέρων καὶ τὰς εὐθύνας τῶν οὕτως ἢ ἄλλως γινομένων, φρονοῦμεν ὅτι πᾶς ὁμογενὴς, τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως κηδόμενος καὶ τὴν ὑπάτην τῶν πνευματικῶν ἡμῶν ἀρχῶν περιέπων καὶ σεβόμενος, πρέπει νὰ πεισθῇ εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, [ἀφ' οὗ ὡς] ἐφόρος ἢ ἐπίτροπος ἀρύεται τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κύρος, καὶ νὰ χορηγήσῃ πᾶσι τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, ὧν ἀποφάσεων τὸν χαρακτῆρα οὐδέποτε πρέπει ν' ἀμφισβητῇ, μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐχὶ τοιοῦτός ἐστιν, οἷον ἐνόμισεν.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐγγράφων θέλει διαφωτίσει τοὺς ἀμερολήπτως καὶ ἀπροσπαθῶς τὰ καθ' ἡμῆς κρίνοντας. Μετ' αὐτὴν, παρερχομένων καὶ τῶν ἡμερῶν τούτων, αἱ δεύτεραι σκέψεις καὶ φροντίδες ἔσονται βεβαίως σφώτεραι. Ὅπερ ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα.

Α') πατριαρχικὸν πιττάκιον περὶ ὁρδμοῦ ἐπιτροπείας πρὸς μελέτην περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς οἰκονομικῆς τῶν Καταστημάτων καταστάσεως.

ἀριθμ. 2093

Ἱερώτατε μητροπολίτου Κυζίκου, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχε παντὸς Ἑλλησπόντου, πρόεδρε τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀγαπητὲ ἡμῖν κατὰ Πνεῦμα ἀδελφε (κτλ.).

Ἐξ ἰδίης τε ἀντιλήψεως κατιδόντες καὶ παρὰ πολλῶν πλειστάκις ἀκούοντες ἐπαναλαμβανόμενον ὅτι ἡ οἰκονομικὴ τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων κατάστασις περιέστη εἰς οὐχὶ εὐάρεστον ἀπὸ τινος σημείου, κητήκον ἡμῶν πατρικὸν ἡγούμεθα, πρὸς πρόληψιν ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἀποτροπὴν ἀπὸ δυναμένων ἀπειλήσας ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τεχνικὴν λειτουργίαν τῶν Καταστημάτων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἐπιστήσας προσηκόντως τὴν προσοχὴν τοῦ ἐντίμου Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου καὶ προτρέψασθαι ἱνα, μελετωμένης μετ' ἐπιστάσεως τῆς καταστάσεως τῶν Καταστημάτων, ληφθῶσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν θέσεως, εἴτε διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ εἰσπράξεως συνδρομῶν, εἴτε διὰ τῆς ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν, εἴτε καὶ δι' ἀμφοτέρων τούτων. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν κυριωτάτων πόρων πρὸς συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων θεωροῦμεν καὶ τὰς ἐκ τοῦ Ἀγιάσματος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς οὐκ εὐκαταφρονήτους προσόδους, αἱ δὲ πρόσδοι αὗται δυνατόν ἱνα ἀυξηθῶσι καὶ πολλὰ-

πλασιασθῶσι διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀπαιτουμένων εὐπρεπιστικῶν ἔργων, ἅτινα καὶ ὑπὸ τῆς ἱερότητος καὶ τῆς σημασίας τοῦ τόπου ἐπιβάλλοντι, διὰ ταῦτα ἀξιούμεν πατρικῶς τὸ Ε. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἔντα, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω, διασκέψηται καὶ περὶ τούτου προσηκόντως, καὶ, εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, εἴτε καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἐντίμου ἐφορίας τῶν Καταστημάτων, ἥτινι καίπερ πρὸ ἔτους σχετικῶς γράψαντες καὶ τὰ δέοντα συστήσαντες οὐδεμίαν ἄχρις ὥρας εἰδομένην ἐνδείξιν τῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως ἡμῶν ταύτης ἐνεργειῶν αὐτῆς, προβῇ εἰς τὸν κατ' ἀρχὴν ἐπιτροπῆς, ἥτινι ἀνατεθῇ καὶ ἡ τοῦ προκειμένου ζητήματος μελέτη καὶ ἡ ὑποβολὴ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τὴν ἐπιτροπῇ δὲ ταύτην δυνατόν ἔντα ἀποτελέσωσιν οἱ ἐντιμότεροι κύριοι Ἰωάννης Ἡλιάσκος, Ἰωάννης Χατζόπουλος, Ἀντών. Καλδοκορέσης, Ἀπόστολος Σιφναῖος καὶ Ἐπαμ. Ρίζος, ἡ καὶ ἄλλοι, οὓς ἂν ἐγκρίνη καὶ ὀρίσῃ τὸ ἐντιμὸν Συμβούλιον. Τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινοῦμενοι τῆς αὐτῆς ἱερότητι, ἀξιούμεν ἔντα ὑποβάλλειν ταῦτα εἰς τὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

(. . .) ἀπὸ 1^{ης} μαρτίου 1^{ης}. (*)

† Ὁ Κωνσταντίνου Πόλεως ἐν Χρ. ἀγαπητὸς ἀδελφός

* διὰ πιττακίων ὑπ' ἀριθ. 2333 ἡγγέθη τοῖς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διορισθεῖσιν ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν, ὡς καὶ τῷ προστεθέντι τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ καὶ Σπ. Σιδερίδῃ, ἐδηλώθη δὲ καὶ τῷ προέδρῳ τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐξονομασθέντων μετὰ τῆς ἀξιώσεως ὅπως πᾶσα εὐκολία χορηγηθῇ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς οὕτως ἀνατεθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς.

Β.) Γράμμα παραιτήσεως τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων

Παναγιώτατε δέδποτα,

Ἡ ἐφορία τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἔλαβε τὸ ἀπὸ 21 μαρτίου τρέχοντος καὶ ἀρ. πρωτ. 2333 σεπτὸν πιττάκιον τῆς Ἱμ. Θ. Παναγιότητος καὶ τὸ ἀπὸ 22 ἰδίου μηνὸς σημείωμα τοῦ γραφείου τοῦ Σ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Κατόπιν τούτων, ἡ ἐφορία, σχηματίσασα τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἐκλεξάσης αὐτὴν ἀνωτέρας ἀρχῆς, ὑποβάλλει τὴν αὐτῆς παραίτησιν, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἀπὸ τινος ἀποτελεῖ διηνεκὴ στόχον ἐπιθέσεων.

Ἐπὶ τούτοις ἐξαίτουμένη ἡ ἐφορία τὰς παναγίας εὐχὰς καὶ πατρικὰς εὐλογίας τῆς Ἱμ. Θ. Παναγιότητος, διατελεῖ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ υἱικῆς ὑποκλίσεως

Α. Σιφναῖος Σ. Καζανόβας
Σ. Α. Νομικός Σ. Εὐγενίδης
Α. Σινιόσογλους Σ. Σπυρίδωνος
Α. Μανουηλίδης Κ. Π. Παππᾶς
Α. Ἰωαννίδης

Γ'. Απόσπασμα πρακτικοῦ τῆς 28ης μαρτίου 1908 τοῦ Α. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Ἀριθ. 2571

Τὸ Α. Ε. Μ. Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 2025 καὶ ἡμερ. 26 μαρτίου 1908 ἐπιστολὴν τῆς ἐφορίας τῶν Ε. Φ. Καταστημάτων, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν κυρίων Α. Σιφναίου, Σ. Καζανόβα, Σ. Νομικοῦ, Σ. Εὐγενίδου, Α. Σινιόσογλου, Σ. Σπυρίδωνος, Α. Μανουηλίδου, Κ. Παππᾶ καὶ Α. Ἰωαννίδου, ἐνέκρινεν ὅπως διὰ σεπτοῦ πατριαρχικοῦ πιττακίου διαβιβασθῇ τῇ ἐφορίᾳ ἀπόσπασμα πρακτικοῦ, διαλαμβάνον ὅτι τὸ Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ρηθεῖσαν παραίτησιν τῆς ἀξιοτίμου Ἐφορίας τῶν Ε. Φ. Καταστημάτων, ἐκφράζει τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὅτι παρεξηγήθη ὑπ' αὐτῆς ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Καταστημάτων καὶ τῆς συστάσεως ὅπως ἀναστῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφισθεισῶν αὐξήσεων δαπανῶν, ὅτι τὸ Συμβούλιον οὐδεμίαν πρόθεσιν εἶχε νὰ ἐκφράσῃ ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴν, δηλοῖ δὲ ὅτι τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας τῆς ἐκλεξέσης ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἄλλως τε συμπεριελήθη καὶ μέλος τῆς ἐφορίας, θὰ καθυποβληθῶσι τῇ ἐφορίᾳ πρὸς μελέτην καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐπ' αὐτῶν σκέψεων καὶ αὐτῆς, τὸ Συμβούλιον θὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις, ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αὐξήσεων δαπανῶν, τὸ Συμβούλιον λίαν προθύμως θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν δικαιολογητικὴν ἐκθεσιν τῆς ἐφορίας πρὸς κύρωσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐγκριθῶσι, καὶ ὅτι ἐπομένως πέποιθεν ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὗται θὰ πείσωσι τὴν ἐφορίαν εἰς ἀνάκλησιν τῆς ὑποβληθείσης παραίτησεως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 58 μαρτίου 1908.

Ὁ πρόεδρος
† Ὁ Κυζίκου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Ὁ γραμματεὺς
Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

**Δ') Απόσπασμα τοῦ κατὰ τὴν συνεδρία-
σιν τῆς 4 Ἀπριλίου 1908 πρακτικοῦ τοῦ
Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου.**

Αἰ. ἀριθμὸς 2799.

Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον εἶδε μετὰ λύπης ὅτι ἡ ἐφύγεια τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἐμμένει καὶ αὖθις εἰς τὴν παρείτησιν αὐτῆς, μεθ' ὅλας τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 28 μαρτίου 1908 σεπτοῦ πατριαρχικοῦ ἐπεξηγηματικοῦ πιτακίου, τοῦ διαβιβάζαντος τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπόσπασμα πρακτικοῦ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου. Ἐξ ἄλλου ὅμως εὐχαρίστως ἔλαβεν γνῶσιν τῆς δηλώσεως ὅτι δέχεται ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς, ὅπερ ἀποδεχόμενον τὸ Συμβούλιον ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τῇ ἐφορίᾳ, ἐπιφυλάσσεται δὲ ἐνὰ μετὰ τὰς ἐορτάς σκεφθῆναι περὶ ἐξουρέσεως δυνατοῦ τρόπου πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης πρεζυγήσεως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 4 Ἀπριλίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ Κυζίκου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΗΜΝΟΥ

Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον

Ἰδὼν καὶ τὰς διατάξεις (Πατρ. Ὁδηγία 207, 508, 64 Βασ. 28, 8, 24, Ἀρμ. 4, 10, 32),

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Θεοδοσίου Δ. Σκαπέτη καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,

- 1) Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 820 καὶ ἡμερομ. 5 νοεμβρίου 1907 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης συζύγου τοῦ Μάλαμας τὸ γένος Παύλου Τζαγκάλη ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην
- 2) Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν σύζυγόν τοῦ Μάλαμαν τὴν ἡν ἔλαβεν εἰς μετρητὰ προῖκα ἥτοι λίρας Ἀγγλίας τετρακοσίας πενήκοντα (ἀρ. 450)
- 3) Ἐπιβάλλει αὐτῷ ὡς ἐρημοδικήσαντι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἀνερχόμενα εἰς γρόσια ἄγρυρᾷ 340
- 4) Κηρύττει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν
- 5) Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις φύλλοις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ταχυδρόμου» καὶ «Ἐκκλ. Ἀληθείας» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Λήμνου τῇ 21 Ἀδρίου 1907.

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ Λήμνου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

2

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Πνευματικὸν δικαστήριον**

(διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀρ. πρ. 2818, αἰ. 13 καὶ χρονολ. 27 μαρτίου 1908 ἐρήμην ἀποφάσεως)

Διὰ ταῦτα.

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν πατρ(ι)χικῶν Δικονομικῶν Ὁδηγιῶν,

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 8580 καὶ ἡμερομ. 3 δεκεμβρίου 1907 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Βασιλικῆς Χρήστου, τὸ γένος Γεωργίου Γεωργιάδου, κατὰ Χρήστου Βασιλείου (στεφθέντος ὑπὸ τὸ ὄνομα Χρήστου Σωτηρίου) ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτέον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ἡτηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τετρακόσια ἔξ (ἀρ. 406) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

+ Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΕΡΟΥ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Χρυσῆς Καραγιάγκου

Ἀποφαίνεται παμψηφεί,

Δέχεται τὰς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 146 καὶ ἡμερομ. 4 σεπτεμβρίου 1907 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 163 καὶ ἡμερομ. 31 δεκεμβρίου 1907 αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος Μιχὲ Γεωργίου Φαρᾶ, κατὰ τῆς Χρυσῆς Μ. Φαρᾶ, τὸ γένος Καραγιάγκου ὡς βασίμους καὶ ἀποδεδειγμένας.

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτέον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ ἐπιτίθησι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς πέντε (5) μετζήτια, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη.

Ἐν Λέρῳ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ προεδρεύων

Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Οἰκονόμος Γαβριὴλ Κασιᾶς

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

МЕЧНИКОВА

ΠΙΝΑΞ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΩΝ ΤΑΜΙΑΚΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΝ ΤΟΥ 1906 ΚΑΙ 1907,
 ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΙΣΟΥ ΔΙΕΛΑΧΘΕΙΣΗΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, ΤΗΣ ΔΕ ΕΤΕΡΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ,
 ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΟΥΜΕΛΑ
 (ΕΙΣ ΑΙΡΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ)
 Αριθ. Πρωτ. 2303
 Α.Ε. 4910 333.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1906	1907	ΠΑΗΡΩΜΑΙ	1906	1907
Συμβιβασμός μετά των εν Πλατάνοις ένοικιαστών διαφόρων κτημάτων.	Α.Τ. 231.16	33	Έλλειμμα χρήσεως παρελθόντος έτους	25	65 75
των εν Κυρίῳ.	11.45.50		Μερική έξοφλήσις χρεών της Μονής.	310	15 25
Ένοικια	51.94.50		Διά τόκους.	187	43 50
έκ Μετοχίων	35.97.50		Μισθοί και ένδύματα υπηρετών	88	98 50
κτημάτων Έλλάδας 9 έτών	330	53 50	Φόροι κτημάτων και ζώων.	5	55
Ένοικια κτημάτων του έτους.		946 65 50	Διατροφή Πατέρων και προσκυνητών.	87	74 75
Πύλῆσις ζώων	7	51 50	Κηρός, έλαιον, και ένδεια, έπισκευών	40	57
Εκπολήσις άρχιερατικών άμφίων	30	4 11 50	Ήμερομίσθια έπισκευών, θερμασμού, κατάματος όλη	18	40 75
Κηρία παγκαρίου	100	91 50	Κρηθή υποζυγίων, όδοπορικά πατέρων και ύπαλλ.	70	50 50
Αγερύματα μετά και των εκ Ρωσίας.	159	90 50	Επιτρόπου Άνανιου έξοδα πρεσβεύοντα ως μονα-		
Λειτουργία και σαρανταέστρουγα.	93	37	στηριακά.	14	45 50
Πιρουαδια και έττραφι όνομάτων	94	87 25	Ζημία νομίσματος.		
Αγιασμοί.	9	75 50	Υπόλοιπον μετρητών εις νέον		
Αδελφον Γ. Κουσίτου	827	16 75			
Όμοιον προσωρινόν Άδελφών Φωστηροπούλων. .	22	29 75			
		135 77			
	849	46 50		849	46 50
		1709			1709
		42 75			42 75

1) Άποτέλεσται αύτη εκ των άδειοτήτων κκ. Ήλ. Κωνσταντινίδου, Γ. Φωστηροπούλου, Β. Ίωαννίδου, Π. Λαμπριανίδου και Θ. Πτελεγίδου υπό την προεδρείαν του άτ. Ροδονόλεως κ. Λεοντίου.
 2) Άπό του 1907 έφημερόση το κοινοβιακόν σύστημα όθεν και έπιδρανούει έκτοτε την Μονήν ή διατροφή πάντων των Πατέρων.
 3) Τῷ αὐτῷ έτει ή εν τῇ Μονῇ κρατήσασα άναρχία και άταξία υπεργηθήσε τά τρία ταύτα κοινούδια άδικως και χωρίς νά άηγηθῇ υπ' όκει τό κοινόν συμφέρον.

ΚΑΤ' ΕΝΤΟΛΗΝ.
 Έν τοίς Πατριαρχείοις, τῇ 24 μαρτίου 1908
 Ο Γραμματεὺς τῆς Μοναστηριακῆς επιτροπῆς Ι. ΑΣΠΡΙΩΤΗΣ

1948

726933